

Saldırganlığı
boşa çıkarmak
İçin İleri!

Karkeren Hemu Welatan Yekbin!

PÊŞENG
BO ŞORES

15 KASIM 1986

SAYI : 48

ORGANA KOMİTA MERKEZİ YA PARTIYA PÊŞENG A KARKERİ KURDISTAN

YENİ MANEVRA :

Hedef : Kürdistan

Düzendeki sürekli çözümler, evdeki hesapları bir türlü karşıdakine uymayan Evren-Özal çetesinde bir korku ve endişeye yol açmış durumdadır. Ara seçimlerde kitlelerin iktidardaki çeteye bir daha "hayır" demesi ve bunun zamanlama açısından Kürdistan'ın diğer parçalarındaki başarılı adımlara denk gelmesi, korkuyu biraz daha arttırdı.

Diktatörlük, endişesine kaynaklık eden gelişmelerin önüne geçme hesabı içindedir. Bu amaçla, "kamçı siyaseti"ni halen esas tutmakla birlikte, burjuvazinin diğer kesimleriyle, özellikle DYP'nin sözcülüğünü yaptığı kesimle ittifak için kapıları aralamaya başladı. Bu durum, sömürden daha fazla pay alma ve Demirel'e yönelik kısıtlamaların kaldırılması dışında başka bir şey istemeyen DYP'nin de yapısına uygundur.

Dün "tencereyi kırletenler bir daha yönetime gelmeyeceklerdir" diyen Evren, bugün Demirel ve benzerlerinin affına karşı olmadığını beyan ediyor. Dün "eğer şahsım için bir şey istiyorsam namerdim" diyen Demirel de bugün Meclis'teki sözcüsü Cindoruk vasıtasıyla Evren'e, kişilere yönelik kısıtlamaların kaldırılması amacıyla Meclis'te grubu bulunan parti başkanlarını biraraya getirme ve uzlaşma toplantısı düzenleme çağrısı yapıyor. Yani dün dündü, bugün bugündür.

Kuşkusuz tüm bu olayların bir nedeni vardır; uzlaşma ve güç toparlama bir şeye karşı yapılıyor: Halk muhalefeti, özellikle Kürdistan ulusal demokratik halk muhalefeti!

Kürdistan'da ayrı bir toplumsal devrimci gelişmenin yaşandığı ve bunun, Kürdistan'ın diğer parçalarındaki gelişmelerin

de doğrudan etkisinde olduğu gerçeğinin bilincinde olan faşist sömürgeci diktatörlük, tüm gücünü bu gelişmeleri durdurma ve bastırma noktasında yoğunlaştırmak çabasındadır. Diktatörlüğün uzlaşma ve pazarlık için kapıları diğer burjuva kesimlerine açmasının da esas nedeni budur.

Bu bağlamda ulusal-demokratik halk muhalefetimize ve onun zinde güçlerine önemli görevler düşüyor. Her türlü zorluğu katlanarak ülkede gerçek anlamda ciddi bir maddi gerçeğe dö-

nüşmek ve halk muhalefetine yön vermek, atılması gereken birincil ve önemli adımdır. Bundan hareketle ortak yarıları ön plana çıkarmak ve kalıcı birlikler oluşturmak, Türkiye demokrasi güçleriyle güç ve eylem birliğine girmek ve varolanları yetkinleştirmek gerekiyor. Unutulmamalı ki, bu görevler yerine getirildiği oranda düşmanın oyunları bozulabilir ve bu alanda ileri mevziler elde edilebilir.

Bu Devran Onlara Kalmaz

Türkiye asgari ücret düşüklüğünde dünya sıralamasının en alt basamaklarında kalmaya devam ederken artık TÜSİAD da ücretler artsın (!) diyor. Sanki asgari ücretin düşük tutulmasının sorumlusu başkalarıymış gibi TÜSİAD'ın asgari ücretin azlığından yakılarak açıklama yapması neye yorumlanabilir?

Bilindiği gibi 12 Eylül öncesinde ücretlerin yüksekliğinden ve ücret taleplerinin astronomikliğinden dem vuranların başında TÜSİAD geliyordu. Cuntayı başından beri yönlendiren sermaye örgütlerinden biri de TÜSİAD'dır.

Darbeden sonra tekelleri sermayenin istemleri bir bir yerine getirilip milyarlara milyarlar katılırken işçilerin alım gücü yüzde 50 oranında düştü. Karlarını son altı yılda 56 kat artıran holdingler oldu.

Devlet, sürekli olarak tekelleri sermaye yararına müdahalelerde bulundu; iş yaşamına tekelleri yararına çekildi denildi.

Bu süre zarfında asgari ücret zor-bela brut 41 bin 400 lira ol-

du. DİSK'in kapatıldığı bu koşullarda TÜRK-İŞ, işçiler aleyhine gerçekleştirilen uygulamalara tuz-biber ekli, hatta ilk üç yılda kukla hükümete bir bakan verdi. Açlık, yoksulluk geniş yığınlarda hoşnutsuzluk yaratınca TÜRK-İŞ "paçayı kurtarma" havliyle danışıklı döğüşe başladı ve hep işçi sınıfı kaybetti, lokması küçüldü. Gele gele bugüne gelindi. Bıçak kemiğe dayandı ve TÜRK-İŞ, Asgari Ücret Komisyonu'nun toplanmasını önerdi. TÜSİAD da bu öneriyi desteklediğini açıkladı. Çünkü TÜRK-İŞ'in önerdiği oran tümüyle kabul edilse bile -ki bu bile belli değil- günün ihtiyaçlarını karşılamaktan çok uzaktır.

TÜRK-İŞ, asgari ücretin enflasyon karşısında yaklaşık yüzde 25 değer kaybettiğini ileri sürerek hükümetten ilgili komisyonun toplanmasını istiyor. Yüzde 25'lik değer kaybı 10 bin 350 lira demektir. 4 kişilik mutlak masrafının 100 bin aştığı günümüz koşullarında TÜRK-İŞ talepleri tekelleri sermayeyi cesaret-

Devamı S. 5'te

TKP'NİN ULUSAL KONFERANS TEZLERİNE BAKIS

KÜRTLER "ÜLKESİZ BİR HALK" MI? M.CİWAN

Türkiye Komünist Partisi'nin "TKP, 1986 Ulusal Konferansı" hazırlık çalışmaları çerçevesinde "TKP, 1986 Ulusal Konferans Tezleri" adıyla kamuoyuna sunduğu broşürlerde dile getirilen görüşler, hem Türkiye hem de Kürdistan komünistlerinin, devrimci-demokratik güçlerinin gündemine tartışılması gereken çok ciddi sorunları getirmiştir.

Gerçi sözkonusu tezler henüz konferansta tartışılarak son biçimini almış değil. Bu anlamda taslak niteliği taşıyorlar. Ama öte yandan TKP-MK'nin 6. Plenumu'nda onaylandıkları, 5. Kongre'de onaylanan "Mustafa Suphi 100. Yılı Tezleri" ve "TKP Programı" temelinde hazırladıkları (bkz. Tezlerin Önsözü) için büyük oranda bağlayıcılık taşıdıklarından, TKP'nin pekçok konularla ilişkin görüş ve anlayışını yansıtan önemli belgelerdir.

"Tezler", TKP'nin, faşizme karşı mücadele ve demokrasi konusunda, ittifaklar sorununda, sınıf mücadelesi, devlet ve devrim, Kürt ulusal sorunu, Kemalizm, ordu v.s gibi temel ve hayati meselelerdeki görüşlerini dile getirdikleri; TKP'yi düşünce, görüş ve politikalarıyla bugünkü ve gelecekteki pratiğiyle en iyi biçimde yansıttıkları için de üzerlerinde mutlaka durulması, ne anlama geldiklerinin açığa kavuşturulması gereken belgelerdir.

Bu inanca, elinizdeki sayıdan başlayarak "Ulusal Konferans" gündemine sunulmak üzere hazırlanan "tezler" in bilce en çok çarpık ve üzerinde en çok durmamızı gerektirecek olanlarını ele alacak, doğruluğuna inandığımız görüşler çerçevesinde değerlendirmesini yapacak, eleştiri süzgecinden geçireceğiz.

Bu yazımızı, TKP'nin "Demokrasi Mücadelesi ve Kürt Halkı" afa başlıklı bölümde ileri sür-

düğü belirlemelere ayırıyoruz.

"ÜLKESİZ HALK"

Kürt halkının, üzerinde yaşadığı toprakları, yüzyıllardır içinde zorla tutulduğu boyunduruk koşullarını ve bu koşullara karşı verilen mücadeleyi yakından bilmeyen, tanımayanlar, "Konferans Tezleri"nin "Demokrasi Mücadelesi ve Kürt Halkı" ara-başlıklı bölümüne gözattığında, belki de son derece tutarlı ve gerçekçi değerlendirmeye ve çözüm önerilerinin sunulduğunu öne sürebilirler. Diyebilirler ki "Tezler" Kürt ulusal sorununun çözümünün, "ancak Kürt ulusunun kendii kaderini tayin hakkını, ayrılma, ayrı devlet kurma hakkını elde etmesiyle sağlanabileceği"ni açık açık vurguluyor. Bundan daha ileri ve gerçekçi tutum olabilir mi?

Ama Kürt halkını, yaşadığı koşulları ve mücadelesini yakından tanıyanların dikkatli bir gözden geçirmeleriyle görülecektir ki TKP'nin Kürt halkına ilişkin tezleri, gerçekleri saptamaktan ziyade birtakım taktik hesaplarla, dört bir yana göz kırpmaya çalışarak hazırlanmış olmanın çellsikillerini ve en geri tespitlerini barındırıyor. Tezlerde, hiç kuşkusuz "Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını, ayrılma, ayrı devlet kurma hakkını elde etmesi" diye bir belirleme var. Fakat bu "parlak" belirlemenin, tezlerin tümünün mantığındaki geriliği, çellsikilli tutumu örtbas etme amacıyla sürdürmüş bir cila olduğu hemen anlaşılıyor.

Birkez TKP tezleri, "Kürt ulusu" ve "Kürt halkı" gibi kavramları kullanmasına rağmen temelde ayrı bir ülkesi olmayan bir "Kürt nüfus" saptamasına dayanıyor. TKP'ye göre (daha sonra üzerinde duracağımız) bir takım başka belirlemelerin yanında

"... soyut olarak iki ayrı ülke-den... sözedilmesi" de gerçekleri yansıtmıyor. Yani Türkiye Cumhuriyeti sınırları içinde tek bir ülke var; o da Türkiye'dir. Türkiye Cumhuriyeti devletinin boyunduruğu altında Türk yurdundan ayrı Kürdistan diye bir ülke yok.

Ya ne var peki?

"Konferans Tezleri" bunun cevabını çok açık bir dille veriyor: "Doğu ve Güneydoğu Anadolu'nun Kürt nüfusun çoğunlukta olduğu bölgeleri..." var.

Böylesi bir saptamaya, art ni-yetsiz, hesapsız, gönül saflığıyla yapılmış masumane bir davranış olduğu sanılmamalı. TKP yayınlarını yakından izleyenler, pratiğini tanıyanlar, O'nun, kendince geleceğe yönelik enine-bo-yuna düşünülmüş hesaplarla sistemli olarak böylesi bir saptamayı güncel tutmaya çalıştığını bilirler. Özellikle kimi vesilelerle, TKP'nin ortak açıklamalarda "Türkiye" ve "Türkiye Kürdistanı" kavramlarının yanyana kullanılması, ya da "Ülkelerimiz" kavramına yer verilmesi karşısında büyük bir öfkeye kapılmasından, hatta böylesi açıklama ya da bildirimler imzalamaktan vazgeçmesinden haberdar olanlar, O'nun bu tespitinin hiç de rastgele yapılmadığını çok iyi bilirler.

TESBİT İLHAKÇILIĞA GÖTÜRÜR

Türkiye'nin boyunduruğu altındaki "Kürdistan" yerine "Doğu", "Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgeleri" v.b. kavramlar, geçmişte de ilerici, devrimci hareket tarafından kullanıldı. Hatta bu kavramlar, 1960-70'li yılların revaçta olan kavramlarıydı.

O dönemlerde, bu tür kavramların kullanılması olması bazı bakımlardan mazur görülebilir. Dikkat edildiğinde genellikle yasal yayın ve faaliyetlerde bu kavramlar kullanılıyordu. Türkiye'deki yasalar, "Kürt" ve "Kürdistan" sözcüklerini yasak saydığı için yasal faaliyetlerde "Kürdistan" yerine "Doğu" veya "Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgeleri" kavramlarının kullanılması anlaşılır bir şeydi. Hatta bugün bile Türkiye'de yasal yayınlarda buna rastlanması doğal sayılabilir.

ilir, anlayışla karşılanabilir.

Ama TKP'nin tutumunun yasal bir zorunluluktan gelmediği, bu kavramı serbest iradesi ve gönül rızasıyla kullandığı açık. Çünkü, TKP illegal yayın yapıyor. Türkiye'deki yasalar karşısında kendisini sınırlama diye bir sorunu yok. Bu da TKP Ulusal Konferans Tezleri'nin Kürt halkının ayrı bir vatani olarak "Kürdistan"ı reddettiğinin, Türkiye Cumhuriyeti devleti sınırları içindeki toprakları tek bir vatan (ülke) olarak gördüğünün açık kanıtıdır. Bugün boyunduruk altındaki Kürt halkının, Türk halkının vatanından ayrı olarak kendi öz vatanının olduğunu redetmek, Kürdistan'ın işgal edilerek zorla Türkiye Cumhuriyeti devleti sınırları içine sokulmasını, Kürt topraklarının Türk topraklarına zorla katılmasını doğal ve meşru saymak; "artık Kürtlerin ayrı bir toprağı, ayrı bir ülkesi yok, her taraf Türkiye; yani Türk vatanıdır" demek anlamına gelir ki bu düpedüz ilhakçılığa götürür.

TÜRK MİLLİYETÇİLİĞİNİN TARİH BOYUNCA SARILDIĞI BİR KAVRAM

TKP'nin "Ulusal Konferans Tezleri"nin Kürt halkına ilişkin bölümünde şöyle bir belirleme var: "Tarih, emperyalizmin temel taktiğinin Türk ve Kürt halkını birbirine karşı kıskırtmak, düşman etmeye çalışmak olduğunu gösteriyor. Onun için, bugün Türk ve Kürt halkının sözcüleri, tarihteki olayları değerlendirirken de, iki halkın birliğinin sağlanmasına, iki halkın demokratik güçlerinin sıkıca birleşmesine hizmet etmeyecek yorumlardan ve yaklaşımlardan titizlikle kaçınmalıdırlar."

Bu belirlemeye katılmamak mümkün değil. Ama insan bu belirlemelerin yanında TKP'nin tarihteki ve bugünkü değerlendirmeye ve tutumlarına bakınca, başkalarına ders vermesine kimi doğruları kaleme dükküp durduğunuzda kendinizi değerlendirmeye, tarihi değerlendirmeye ışığında tutumunuzun neye hizmet ettiğini ölçmeye verseniz daha hayırlı bir iş yapmış olursunuz diyebiliriz.

En basitinden şu üzerinde durduğumuz "Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgeleri" belirlemesi. Türkiye'nin son 100-150 yıllık tarihini basit bir gözden geçirmeyle bile bunun, Osmanlı İmparatorluğu'nun egemen milliyetine özgü Türk milliyetçiliğinin doğup gelişmesiyle doğrudan ilintili olduğu hemen görülebilir. "Doğu İlleri", "Doğu Anadolu", "Doğu ve Güneydoğu Anadolu" v.s gibi belirlemelerin Osmanlı İmparatorluğu'nun son dönemlerinin; İmparatorluğun, boyunduruğu altındaki ezilen ulusların (Yunanlılar, Arnavutlar, Bulgarlar, Ermeniler, Arap ve Kürtlerin) alevlenen ulusal kurtuluş mücadeleleriyle boşuğu dönemlerin "Vilayet-i Sitte" ya da "Vilayet-i Sarkiye" gibi kavramların bugünkü söyleyişe dönüştürülmüş biçimlerinden başka bir şey olmadıklarını görmek için, tarih çok iyi bilmeye bile gerek yok.

Elbette "Vilayet-i Sitte" ya da "Vilayet-i Sarkiye" kavramları durup dururken çıkmadı. Bu kavramlar 19. yüzyılın ikinci yarısından itibaren politik bir anlama bürünerek literatürde belirtmeye başladılar. Sözcüleri tarihten önceki dönemlerde, Kürtlerin yaşadığı topraklara (zaman zaman alansal olarak farklılıklar göstermekle beraber) Osmanlı İmparatorluğu'nun resmi yazışma ve belgelerinde de günlük yaşamda da "Kürdistan" deniyordu.

Ama 19. yüzyılda bir yandan ezilen ulusların Osmanlı İmparatorluğu'ndan ayrılma mücadelelerinin kızışmasına, diğer yandan İmparatorluğun bu mücadeleleri bastırmak, toprak kaybını önlemek için başlattığı yönetimi büsbütün merkezileştirmeye "reformları"na bağlı olarak etnik öğelere dayanan kavramları ortadan kaldırma çabaları yoğunlaştı. "Vilayet-i Sitte" kavramı, Osmanlı İmparatorluğu'nun merkezi otoriteyi zayıflatan ve ulusların ayrılma mücadelelerine elverişli zeminler oluşturan, belli ölçüde yöresel serbestiyeye sahip "sancak" ya da "eyalet" düzeyindeki idari bölünmeyi zorla, kan dökerek ortadan kaldırıp "vilayet" ve "iliva" adıyla tabir edilen toplumu büsbütün

parçalayarak doğrudan doğruya merkezi otoriteye bağlayan uygulamalara koşut olarak doğdu.

1908'de, milliyetçi Türk partisi İttihat ve Terakki'nin yönetimi gelmesine kadar, her ne kadar, idari bölünme Kürdistan'da vilayet ve iliva biçiminde oluşturulup "Vilayet-i Sitte" denmişse de, "Kürdistan" kavramı da kullanılmamıştır. Ama İttihat ve Terakki yönetiminin işbaşına gelmesiyle özellikle de İktidarı büsbütün eline aldığı Birinci Dünya Savaşı başlangıcı yıllarında, Osmanlı İmparatorluğu egemenliği altındaki toprakları Türkleştirme, Ermeni ve Kürt ulusal kurtuluş mücadelelerini yoketme siyaseti doğrultusunda "Kürdistan" deyimini tüm resmi belge ve yazışmalardan çıkartıldı. Bunun yerine "Vilayet-i Sarkiye" ya da "Vilayet-i Sitte" deyimleri yaygınlaşmaya başladı.

Birinci Dünya Savaşı sonunda Osmanlı İmparatorluğu'nun yenilerek İttihat ve Terakki hükümetinin düşmesiyle "Vilayet-i Sarkiye" yanında "Kürdistan" deyimini yeniden kullanılmaya başlandı. Fakat bu kavramlar, Türk milliyetçileri ile Kürt ulusal mücadeleleri arasındaki ayrımı dile getiren göstergelerden biri oldu. Kürt ulusal mücadeleleri; Kürt halkının varlığına ve ulusal haklarına sahip çıkarlar "Kürdistan Teali Cemiyeti"ni kurarlarken, bunu reddedenler, Kürdistan'ın Osmanlı egemenliği altında kalmasına, Kürt ulusal mücadelesinin yenilgiye uğramasına çalışanlar "Vilayet-i Sarkiye Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti"ni kurdular. Bu ayrım Türkiye Kurtuluş Savaşı ve Kürt ulusal isyanlarını bastırma süreci boyunca böyle süregeldi. Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran Kemalistlerin (yani Türk burjuva milliyetçiliğinin) Osmanlı İmparatorluğu'ndan artta kalan topraklara egemen olmalarıyla, "Kürdistan" tamamen yasaklanarak "Vilayet-i Sarkiye" deyimini egemen kıldılar. Daha sonra bu kavram öz Türkleştirilerek "Doğu İlleri" oldu. Cumhuriyet yönetimi bununla da yetinmedi bir kez de "coğrafi" bölünmeye uğratarak "Doğu Anadolu" ile "Güneydoğu Anadolu Bölgesi"

Devamı S. 5'te

TÜRKİYE SALDIRI VE İŞGAL HAZIRLIĞINDA

İran ile Irak arasındaki savaş bütün acımasızlığıyla 6. yılını da geride bırakarak devam ediyor. Özellikle son dönemde İran'ın büyük taaruzla hazırlık yapması, savaş bölgelerine yeni askerî birlikler yerleştirmesi; sorunu daha da güncelleştirdi. Zaten sorun, savaş boyunca bölge ve diğer ülkelerin gündeminden düşmedi.

İran'ın başlatacağı taaruzun başarıya ulaşması halinde bölgede ortaya çıkacak yeni siyasi durumlardan özellikle rahatsızlık duyan bölge ülkeleri çok yönlü bir çaba içerisinde girdiler. Körfez ülkeleri savaş boyunca Irak'a yaptıkları yardımları arttırarak sürdürürken; bir taraftan İran'ın böyle bir saldırıyı başlatmaması için yoğun diplomatik ilişkilere giriyor, diğer taraftan İran'ı destekleyen ülkeler üzerinde ekonomik ve politik yönlere baskı kurup bu desteklerinden vazgeçirmeye çalışıyorlar.

ABD'nin, öteden beri bölge üzerinde yaptığı hesaplar bilinmektedir. Özellikle petrol bölgelerini kontrolünde tutmak için bir yandan Irak Kürdistan'ı işgal etme çabalarını sıklaştırırken, öte yandan "Çevik Kuvvetler"e bağlı onbinlerce askerlin Türkiye ve Kürdistan daki üslere yerleştirilmesinin koşullarını oluşturmaya çalışıyor.

27 Mayıs 1960 darbesi döneminde, MBK'nde istihbarat subayı olarak görev yapan emekli albay, SHP İstanbul milletvekili Hüseyin Avni Güler'in konuya ilişkin bazı açıklamaları 13 Ekim 1986 tarihli Milliyet gazetesinde yer aldı. Güler, "Ağustos ayı başlarında Güneydoğu'da 12 Türk askerinin öldürülmesiyle başlayan olayların Türkiye'nin Irak sınırları içinde bir harekate girişmesiyle devam ettiğini" hatırlattı. Bu olayların "büyük ve tehlikeli bir planın başlangıcı" olduğunu ileri süren Güler, şunları söyledi: "12 Türk askerinin öldürülmesi eylemi aslında bir pravaaksyondur ve dünyayı yöneten süper devletlerden birinin emir verdiği teröristlerin eylemidir. Amac, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin İran-

Irak savaşına karıştırılması ve Amerika çevik kuvvetlerinin Türkiye'ye çekilmesidir. Bu plan böyle gerçekleştirilecek. İran ile Irak arasındaki savaş bugünlerde sonuçlanmak üzere dir. İran, Irak sınırına milyona varan asker yığarak büyük bir taaruzla hazırlanıyor". Güler'e göre, muhtemelen bu taaruz sonucunda Irak yenilecek ve Türkiye de bu ara-

da işgal eylemini gerçekleştirecektir. İran birlikleri Irak topraklarında ilerlediği bir sırada, "ABD, Türkiye'ye yıllardır petrol özlemi içindeyken, Kerkük'te ırkdaşların var, Türk milletini onurlandırmanın fırsatı eline geçti" diyecek ve bir bağıs mahiyetinde gibi işi gösterip Türk Silahlı Kuvvetlerinin Irak'a girmesini isteyecektir. Türk kuvvetlerinin, Irak topraklarına girmesinden sonra SSCB, Irak'ın toprak bütünlüğünü ihlal ettiğimizi söyleyerek Türk askerinin Iraktan çekilmesini isteyecek, durum gerginleşecek, Türk kuvvetleri daha Irak'tan çekilmeden ABD, Türkiye'nin güvenliği sağlama gerekçesiyle kurtarıcı rolünde Çevik Kuvveti Türkiye'nin doğusunda daha önce altyapısı hazırlanmış meydanlara, garnizonlara yerleştirecektir". Güler, plana ilişkin bazı bilgilerin Ağustos ayında gerçekleştirilen hava hareketinden önce kendilerine ulaştığını, ancak asıl ayrıntıların harekattan sonra ele alındığını söyledi. Açıklamalarında, sık sık "bize gelen bilgiler" den söz etmesine rağmen "biz dediğiniz kimlerdir?" sorusuna "arkadaşlarımızdır" demekle yetindi. Güler, bu plandan nasıl haberdar olduğunu açıklamadı.

Yukarıdaki açıklamalardan da anlaşılacağı gibi, ABD'nin bu planları, onun bölgedeki çıkarlarına tamamiyle uyundur. Çevik kuvvetlerin Türkiye'ye yerleştirilmesiyle petrol bölgesi kontrolle alınacak; Körfez, SSCB'ye karşı ABD tarafından tam bir savunmaya alınacak(!), aynı zaman-

da "İran ve Suriye tehlikeleri" de belli ölçülerde bertaraf edilecektir.

Böylesi bir planın uygulanması Türkiye'nin de bölgedeki çıkarlarına denk düşüyor.

Irak Kürdistanı'nda uzun yıllardan beri verilmekte olan ulusal mücadelenin etkuya ulaşması ihtimali Türkiye'yi sürekli olarak rahatsız eden bir sorun olmuştur. Ayrıca bir bölgenin peshmergelerin kontrolünde olması, aynı zamanda Türkiye Kürdistan'ını terketmek zorunda kalarak bu bölgeye sığınmalarını beraberinde getirmiştir. Bu da Türk yetkililerin rahatsız eden ayrı bir sorun olarak süregelmiştir. Türkiye, bölgeyi işgal etmekle böylesi sorunlardan da kurtulacağı hesabını yapmaktadır.

Türkiye'nin petrol gereksinmesinin en büyük bölümünü karşılayan Kerkük-Yumurtalık petrol boru hattı bu bölgeden geçmektedir. Petrolün bombalandığı yer olan Kerkük bu bölge içerisindedir. Kerkük'ün İran, Suriye ya da özellikle Kürtlerin denetimine geçmesi bu petrol boru hattının durumunu tehlikeye düşürecekler. Bunun işgaliyle bu tür olasıklar ortadan kaldırılmış olacaktır. Son günlerde Kürt peshmergelerin, İran'la birlikte Kerkük'teki petrol tesislerine saldırması Türkiye'nin büyük tepki göstermesine neden olmuş, bunu kendi çıkarlarına bir saldırı olarak değerlendirmiştir. Türk Dışişleri Bakanı Vahit HALEFOĞLU'nun ABD'deki son gelişmeler üzerine kendisine sorulan bir soruya "Durum çok önemli bir aşamadır. Türkiye'nin çıkarları söz konusudur. Durumu bir kez daha değerlendireceğiz" şeklinde verdiği cevaplar konuya verdikleri önemi ortaya koyuyor. Akabinde İran'ı yetkililerle diplomatik temaslara yoğunluk kazandı. İran'ı yetkililerden özal'a bir mektup getirildi. Ancak bunun mahiyeti açıklanmadı. İki ülkenin ticari ilişkilerini geliştirmekten yana oldukları, "Türkiye'nin savaş konusundaki tarafsızlığını sürdüreceği" açıklamalarıyla yetinildi. Bütün bunlar Türkiye'nin ye-

ni gelişmeler karşısında bölgeye müdahaleyi göze alabileceğini gösteriyor.

İran'ın savaşta galip taraf olarak çıkması, İran ve müttefiklerinin bölgede güçlenmesini beraberinde getirecektir. Bu durumda Türkiye'nin bölgeyi işgal en azından bu bölgenin İran ve Suriye'nin veya peşmergelerin kontrolüne geçmesini engelleyecek hesabı yapılıyor.

Kısacası bu planların gerek ABD nin ve gerekse Türkiye'nin Ortadoğu'daki çıkarlarına uygunluğu açıktır. Gelişmeler sağlıklı bir şekilde gözlemlendiğinde, Türkiye yöneticilerinin Irak Kürdistanı'nı işgal eğiliminde oldukları açıkça görülecektir. Daha önceleri bu alanda geniş çaplı bir operasyona girişmeleri ve a kabinde sınır bölgesine yeni askerî birlikler göndermeleri, son olarak da Ağustos ayında 12 askerlin öldürülmesini bahane ederek hava saldırılarına başlamaları işgal niyetlerini daha da açığa çıkarmıştır. Ekim ayı başlarında Viranşehir'in güney kısmında, sınır bölgelerini kapsayan "Fırat-86" tatbikatı yapıldı. Bu tatbikatın amacı, bir taraftan Kürt halkını sindirip gözdağı vermek iken diğer taraftan Suriye'ye gözdağı verip muhtemel gelişmeler karşısında hazırlıklı olmaktır. Ayrıca Irak sınırı özel birliklerce takviye edilmiş. Bütün sınır mintikası "Askerî Bölge" durumuna getirilmiştir. İran'ın nihai saldırıya hazırlanması, peşmergelerin elde ettikleri başarılarla yeni mevzileri ele geçirmeleri ile Türk hükümetinin bölgede yaptığı hazırlıkların aynı döneme denk düşmesi düşündürücüdür.

Türk yetkililerinin böyle bir müdahaleye bazı "haklı" gerekçeler bulmaları elbette gereklidir. Yoksa durup dururken Irak Kürdistanı'nı işgal etmelerinin "meşruiyeti" konusunda ne dış dünyayı ne de kendi kamuoylarını ikna edebilirler. Zaman zaman yapılan bazı eylemlerin Irak Kürdistanı'nda üstlenen "bö lücüler"ce yapıldığı yaygarası da ha önceki iki operasyonda da kullanılmıştır. "Sıcak takip" adı altında bölgeye girip işgal etme onlar tarafından önemli bir "meşru" eylem olarak gösteril-

meye çalışılıyor. İran'ın, Irak'a girmesiyle beraber, Kerkük'te yaşayan irkdışlarını "koruma ve kollama" gerekçesi kullanılabilecek ayrı bir neden olabilir. "Bölgedeki hayatlı çıkarlarını güvence altına alma", Kerkük-Yumurtalık petrol boru hattını koruma bahanesi de ayrıca kullanılabilecekleri gerekçeler olabilir. Yaşanılan süreçte bunlardan yalnız biri veya tümü birlikte öne çıkarılıp Irak Kürdistanı'nın işgal gerekçesi yapılabilir.

Üzerinde bir çok hesap ve planlar yapılan bölgede bu gelişmeler olurken, bölgenin esas sakinlerinin tavri ne olmalıdır, diğer bir deyişle bu oyunlar nasıl bir yol izlenerek boşa çıkarılabılır, doğacak yeni siyasal durumlarda Kürt halkının çıkarları nasıl korunacaktır?

Su bir kere açıktır ki, bir bütün olarak ulusal demokratik muhalefetin durumu; böylece planları boşa çıkaracak, doğabilecek yeni siyasal gelişmeleri lehimize çevirebilecek durumda değildir. En büyük sorunumuz düşmanın karşısında birleşik bir muhalefet gücü oluşturamamış ol mamızdır. Dört parçadakil ulusal demokratik güçler arasındaki sorunların hala çözüme kavuşturulamaması, su ve ekme kadar gerekli olan güç ve eylem birlikleri ve cephelerin oluşturulamaması, dört parçaya ayrı ayrı yürütülen

ulusal demokratik muhalefler arasında koordineyi sağlayacak bir ulusal otoritenin oluşturulamaması en büyük sorun olarak önemini tüm yakıcılığıyla sürdürüyor. Önümüzdeki süreçte, bu sorunlarımızı biran önce çözüme ulaştırmamız tüm yurtseverlerin birinci derecede görevi olmaktadır. Bu nedenlerden ötürü ulusal demokratik güçler arasında var olan sorunların çözüme kavuşturulması, her parçanın koşullarına denk düşen ulusal demokratik güç ve eylem birlikleri ve cephelerin kurulması doğrultusundaki cabalar yoğunlaştırılmalıdır. Diğer taraftan sömürgeci ülkelerin ilerici güçleriyle var olan güç ve eylem birliklerini daha da güçlendirmeliyiz ki ortak düşmana karşı ortak eylemlerimiz daha kalıcı sonuçlara varabilsin. Sömürgeçlerin bir bütün olarak saldırılarına karşı, parçalardaki muhalefetleri koordine edip sorunları çüzebilecek, sınırları ve sorumlulukları belli bir merkezi otoriteyi oluşturma görevi yaşanılan süreçte eksikliğini daha da hisetirdi. Yukarıda kısaca değinmeye çalıştığım bu problemlerimiz çözüme kavuşturulduğu öçüde hedeflere de yaklaşılacaktır.

23. Ekim 1986
ALİCAN — VAN

KÜRTLER "ÜLKESİZ BİR HALK" MI ?

Baştarafı S. 3'te kavramlarını yerleştirdi. Şimdi TKP de aynı tutumu takınarak, aynı yolu izleyerek "Kürdistan" denen ayrı bir ülke yok diyor. Bu mudur tarihten ders alarak "İki halkın demokratik güçlerinin sıkıca birleşmesine hizmet edecek yorum" ve değerlendirmede? Bu tutum İki halk arasında oluşabilecek güven ve ortak mücadeleyle baltalamaya hizmet edecek bir tutumdur. Çünkü açık

söylemek gerekirse Kürt halkı, Kürt ulusal kurultuşcuları ve Kürt komünistleri bu tutumda İttihat ve Tarakkiçilerin, Kemalistlerin Kürdistan'ı boyunduruk altında tutmak için taktiklerini tutumu görüyor. TKP'ye öyle bakmasa da bizzat tutumun kendisinde "kuzu postuna bürünmüş kurdu" görüyor.

(DEVAM EDECEK)

BU DEVRAN ONLARA KALMAZ :

Baştarafı S. 1'de lendiriyor. Çözüm, tekelci sermayeye iyi bir "devran" yaşatan faşist diktatörlüğü yıkıp onların devranı-

na son vermek; günümüz koşullarına uygun ücretleri sağlayabilmektir. Bu devran onlara kalmaz!

Bir Öğretim Yılı Başında:

Sömürgeci Diktatörlüğün Eğitim Manzarası

Newzat ARYAN

İlk ve orta öğretimde 80-90 kişilik sınıflar, onbinlerce öğretmen açığı, depo ve tuvaletlerden bozma binlerce "derslik", kitap kuyruğu ve yüksek öğrenimde diktatörlüğün 6 yıllık faşist uygulamalarına karşı gençliğin toplu eylemlerinin damgasını taşıyan yeni bir öğretim yılı başladı. Öğretim yılının daha bu ilk aylarında, sömürgeci eğitim sisteminin çürümüşlüğü tüm çıplaklığıyla gözler önünde. Bu alandaki sorunların her geçen yıl daha da karmaşıklaştığı, geçmişteki sorunlara yenilerinin eklendiği, bu sorunları sömürgeci devletin çözemeyeceği kanısı yavaş yavaş toplumda yer ediyor.

Bu öğretim yılının başlamasıyla birlikte ulaşım, okul, öğretmen, araç-gereç sorunları, eğitim ve öğretimin içeriği ve biçimi daha çok tartışılır oldu. Özellikle büyük şehirlerde otobüs ve kitap kuyrukları çekilemez durumda. Bu, sömürgeci devletin her alanda olduğu gibi bu alanda da öğrencileri okullara taşıyamayacak, onlara kitap sağlayamayacak kadar çürüdüğünün somut bir kanıtıdır.

SINIF MI, ŞEHİR İÇİ OTOBÜS MÜ?

Bu yıl, ilk ve orta öğretimde 10 milyon öğrenci ve 360 bin öğretmen bulunuyor. Bu 10 milyon öğrenciden 7 milyonu ilkokullardadır. Bunların da 1,5 milyon bu yıl kaydedildi. Buna karşılık geçen yıl ilkokullardan mezun olan çocuk sayısı kaydedilenlerin yarısından azdır. Pekî, nüfus artışına paralel olarak artan ilkokul çağındaki çocuk sayısını karşılayacak kadar okul da yapılmadığına ve yeni öğretmen alınmadığına göre yeni kaydedilen bu çocuklar nereye yerleştirildi?

İşte bu çocukların bir bölümü tuvalet, depo ve işliklerden bozma "derslik"lere yerleştirilirken, geri kalanlar da sınıfların kontenjanları

çocukların ayakta duracakları kadar artırılarak eski sınıflara yerleştirildi. Böylece sınıfların öğrenci sayısı 80 - 90 kişiyi buldu. Bu halleriyle sınıflar, tam da şehir-içi otobüslerine benziyor. Böylesi kalabalık sınıflarda bırakalım öğretmenlerin daha yararlı olmaları için öğrencilerini ni her yönüyle tanımalarını, belki de bir yıl içinde bunların adlarını öğrenmeleri bile olanaksızdır.

"OKULUNU KENDİN YAP CEZAEVİ VE KARAKOLU BİZ YAPALIM"

1985 Ekim ayında yapılan nüfus sayımının sonuçları bu ay açıklandı. Bu istatistiklere göre, 1980-85 yılları arası yıllık nüfus artış oranı Türkiye ve Türkiye Kürdistanı için ortalama yüzde 24,88'dir. İstatistik sonuçlarında "Doğu ve Güneydoğu" olarak adlandırılan Türkiye Kürdistanı'nda ise bu oran yüzde 39,96'dır. Son beş yıl içinde yapılan cezazevleri, karakollar, subay ve polis lojmanlarının sayıları incelendiğinde, bu; nüfus artışını karşılayacak kadar, hatta daha fazladır. Son altı yıllık sürede "okulunu kendin yap" kampanyası ile okul yapımı "hayırsever vatandaşlar"a bırakıldı. Çeşitli holdinglerin başları olan bazı "hayırsever vatandaşlar" da sembolik bir kaç okul yaparak hem milyarlarca vergi bağımsızlığı hakkı kazandılar, hem de Konsey üyelerinin direk övgüleriyle "halkı seven" iş adamları olarak kitlelere lanse edildiler. Diğer yandan devlet, Kürdistanı; cezaevi, karakol, subay ve polis lojmanları yapılan bir şantiyeye çevirdi. Böylece, "okulunu kendin yap" kampanyası, pratikte "okulunu kendin yap, cezaevi ve karakolu biz yapalım" kampanyasına dönüştü.

Diktatörlüğün bu mantığı sonucu, bu yıl 500 binden fazla ilkokul çağındaki çocuk okula başlayamadı. Bunların 330 bin

Türkiye Kürdistanı'ndaki 19 il'dedir. Bu illerin başında da 85 bin 75 çocukla Adıyaman, 43 bin 805 çocukla Van ve 39 bin 607 çocukla Diyarbakır geliyor.

Bu rakamlar, sömürgeci devletin Kürt çocuklarının alfabeyle öğrenmelerinden bile ne denli korktuğunun bir göstergesidir. Yüzüylardan beri uygulanan asimilyasyoncu eğitim politikasının onlar tarafından istenen sonuca ulaşamayacağını da bir kanıttır bu rakamlar.

Sömürgeci Türk devleti, tarih boyunca, Kürt halkını hem asimilyasyon yöntemiyle, hem de fiili askeri saldırılarla yoketme politikasını izlemiştir. Belirli dönemlerin koşullarına göre bazen asimilyasyona, bazen fiili askeri saldırılara daha fazla ağırlık veriliyor ve bazen de ikisine aynı oranda baş vuruluyor. Son altı yılda Kürt halkına yönelik soykırım politikası daha da sertleşti. Hatta Kürdistan'ın çeşitli yerlerindeki birçok okul kapatılarak, askeri karargahlara dönüştürüldü. Köy okulları, işçene merkezleri haline getirildiler.

FİZİK, KİMYA, MATAMATİK KİTABI YOK; TARİH, AHLAK, DİNDERSİ KİTABI ÇOK

"Matematik kitaplarına da Atatürkçülük monte edildi" gibi haberler basında da yer aldıktan sonra, artık uzun uzadıya kitapların içeriği üzerinde durmaya gerek var mı?

Bu yıl kitap kuyrukları caddelere sığmaz oldu. Özellikle fen bilimleri ve matematik dersleri ile ilgili kitapları bulmak mucizedir. Buna karşılık, diktatörlüğün üçüncü, şoven eğitim politikasının direk taşıyıcısı olan tarih, ahlak ve Türkçe dersleriyle ilgili kitapları tüm kitapçılarda bulca bulmak mümkündür. Bu bile diktatörlüğün fen bilimlerini ne denli önemseydiğini ortaya koymuyor mu?

372 BİN ÖĞRETMEN YAŞAMININ EN ZOR KOŞULLARINI YAŞIYOR

42 bin 951'li ortaokullarda, 50 bin 577'si genel liselerde, 27 bin 714'ü çeşitli teknik liselerde, 11 bin 48'li imamhatip liselerinde,

218 bin ilkokullarda ve 22 bin'de üniversite ve yüksekokullarda olmak üzere toplam 372 bin öğretmen veya öğretim görevlisi yaşamın en zor koşullarını yaşıyor.

50-70 bin lira (23 Eylül,Cumhuriyet) arasında değişen maaşla, öğretmenler ev kiralarını bile ödeyememektedirler.

Öğretmenlerin örgütlenmeleri üzerindeki yasak sürüyor. Öğretmenlerin saygın yiğit örgütü TÖB-DER hala kapalıdır. Tüm bu yasaklara, baskılara rağmen, öğretmenlerimiz; geçmişteki demokratik öğretmen hareketinin mirasına da sahip çıkarak yeni dönem:in özellikle örgütlenme planındaki sorunlarına çözüm getirmek için yoğun kıpırdamalar içindedirler.Bu, öğretmenlerimizin gelecekteki mücadelesi için önemlidir.Bu öğretim yılı, öğretmenlerimizin örgütlenme doğrultusunda bazı olanakları değerlendireceği bir yıl olmalıdır.

YÖK DÜZENİNE KARŞI SULTANAHMET DİRENİŞİ

Geçen Pêşeng sayılarında da sık sık değinildiği gibi,YÖK'ün beyin yıkama faaliyetlerinin sürdürüldüğü,üniversite gençliği üzerinde polis saldırılarının tüm şiddetle devam ettiği, YÖK'ün 44. maddesinin binlerce öğrencinin kaydının silinmesine gerekçe gösterildiği koşullarda, yeni öğretim yılı gençliğin yiğit eylemleriyle açıldı.İstanbul-Sultanahmet'te üniversite gençliğinin orturma eylemi, diktatörlüğün üniversite alanındaki uzantısı olan YÖK sistemine karşı gençliğin direniş bayrağını açtığı bir ifadesidir.Bu eylem de bir kez daha gösteriyor ki ne yurtlardaki kışla nizamnameleri,ne anfill polis kordonları,ne gençlik dernekleri üzerindeki faşist baskılar gençliği uysallaştıramaz.Öğretim yılının başında başlayan bu yiğit eylemi,üniversite alanında gelecekteki örgütlü yiğitsel mücadelenin kıvılcıklarını taşıyor.

SORUNLARIN KÖKLÜ ÇÖZÜMÜ ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİYLE MÜMKÜNDÜR

Öğretim yılının ilk aylarındaki

bu gelişmeler ve anasınıfılarından üniversiteye dek tüm eğitim-öğretim kurumlarının içinde bulunduğu manzara, sömürgeci devletin bu alandaki yozluğunun göstergesidir.Bu alandaki bunalım,ülkelerimizde köklü dönüşümler gerçekleştirilmeden giderilemeyecek denli şiddetlidir. Yani Kürdistan'da ulusal demokratik halk devrimi gerçekleştirilmeden Kürt çocuklarının ve gençlerinin eğitim-öğretim sorunla-

Miisler Kan Kusturuyor

Sömürgeci faşist diktatörlüğün silah ve maaş vererek oluşturduğu "köy korucuları"nın işledikleri cinayetlere yeni bir halka daha eklendi.

Silrt'e bağlı Baykan İlçesinin Kikan köyünde oturan yurtsever bir köylü, komşu köylerden Dodan ve Çire'nin "köy korucuları" tarafından, köyüne giderken pusuya düşürülerek katledildi.

Katledilen yurtsever köylünün daha önceden maruz kaldığı uygulamalar düşünüldüğünde, kahpece kurulan pusunun "köy korucuları"nın keyfi bir uygulaması olmadığı açıktır.

Çünkü katledilen yurtseverin evi de bir süre önce "bölücülere yardım ediyor" bahanesiyle jandarma ve "köy korucuları" tarafından yakıldı; tehditlerle sindirmek istendi. Amaç belliydi. Bu yolda teslimiyet ve iş-

KOZLUK:

Sindirme ve Yıldırma

Son bir kaç haftadır Kozluk'ta 12 Eylül darbesinden sonra gözaltına alınan,tutuklanan veya verilen cezayı bitirip hapisyana çıkarılan karakollara çağrılıp imzaları alınıyor,özel hazırlanan fişler dolduruluyor.Kozluk dışına çıkılmaları halinde karakollara haber vermeleri gereğinin de belirtildiği uygulama sözkonusu kişilere göre,15 gün veya 1 ay arayla karakollara gitme zorunluluğuna da getiriyor.

Bu uygulamanın dikkat edilmesi gereken yönü,darbeden sonra karakollara düşen herkesi kapsamasıdır.Yani uygulama,"zorunlu gözetim" altında olanlarla sınırlı değil.Gerçi ilk etapta bakıldığında tüm "eski suçluları" kapsıyor, ama özünde,devrimci demokrat, yurtsever ve anti-faşist insanlara yöneliktir.

rına köklü çözümler getirilemez. Aynı şey Türkiye için de geçerlidir; Türkiye'de mevcut düzeni kökten değiştirecek bir devrim gerçekleştirilmeden bu alandaki sorunlar çözülemez. Öyleyse, ülkelerimizde devrimleri önünde en büyük engel olan faşist diktatörlüğü, yıkma mücadelesiyle bu alandaki demokratik talepler doğrultusundaki mücadeleyi birleştirmek zorundayız.

birlikçilik dayatılmak isteniyordu.Hele sömürgecilerin Kikan'ı istedikleri teslimiyet bataklığına çekememeleri, duyarlı veya daha temkinli köylülerin boy hedefi olmasına yolaçtı. Hatta Kikan köyündeki "korucular"ın bile silahlarını aldılar.

Bu nedenledir ki sözkonusu köyü, diğer köylerin "korucuları" vastasıyla "yola getirmek" istedikler. Son olarak kurulan pususu da bunun bir parçasıdır.

Benzeri uygulamaların başka yerlerde de yaşandığı zaman zaman açığa çıktı, desifre edildi.

Sömürgecilerin ve onların yerli işbirlikçilerinin tüm çabaları ve provakasyonları, dayatılan ihanet ve teslimiyeti sağlama ya yetmiyecektir. Halkımızın tarihi, bu gerçeğin önemli bir göstergesidir.

Şoreş ASKERİ

Açıktır ki sömürgeci faşist diktatörlük böylesi sindirme ve yıldırma uygulamalarıyla teslimiyet ve giderek ihaneti de yaygınlaştırmak istiyor.Karakollara çağrılan insanlardan sadece imza istenmediği düşünüldüğünde amacın çok yönünlüğü daha da açığa çıkıyor.Zayıf iradeli insanların muhbirlik ve işbirlikçiliğin diğer biçimlerine çekilmek istendiği ve isteneceği de açıktır.

Sömürgeci düşmanın amaçlarını kursağında bırakmak için bu amaçlara alet edilmek istenen kişileri uyarmak,namustu,dürüst insanların tuzağa düşmelerini engellemek için gereken tüm yollara başvurmak gerekiyor.

Ekim 1986
Behzat Gernas

Zehirli Hafiyenin Ayır Dili

"Bugün Türkiye'de çalışan bir insan için, para kazanmak gibi bir şey olmaz. Namusu ile para kazanmamak gibi bir şey kabul etmiyorum... Yani ben isteyen her insanın kafasını geliştirip, Türkiye gibi bir ülkede çok rahat ve hatağinden para kazanaçağın inanıyorum."

Başbakanlık danışması ve Özdağlar olayının "zehirli hafiyesi" si Adnan Kahveci, bu sözleri, Hürriyet gazetesinin 21-22 Eylül 1986 tarihli sayılarında yayınlanan "Pazar Sohbeti"nde söylüyor. Emin Çölaşan'ın rüşvet, yolsuzluk, hayal ihracat, "mечul" iş ortakları, sayıları 100'ü aşan fonların durumu vb. konularındaki çarpıcı sorularına genellikle kaçamaklı cevaplar veren Kahveci, bol bol yalan ve demagojiye baş vuruyor, konuları saptırmaya çalışıyor.

Kahveci rüşvet, yolsuzluk vb. konulara ilişkin olarak bir taraf-

tan "belge" isterken öte yandan da "itiraf"larda bulunuyor. Rüşvet ve yolsuzluk yok diymiyor. "Yani sizin yönetiminde herkes dürüst ve namuslu mu" sorusuna "evet" diymiyor; soruyu başka yerlere çekiyor. Bakanların nüfuslarını kötüye kullanıp kullanmadıklarına ilişkin soruya yanıt olarak "kullanıyorlar" diymiyor; belge istiyor. Rüşvet de "belge" karşılığı verilmez denilince suspus oluyor.

Yüzmlülönara varan kredilerdeki uşulsüzlüklerin perde arkasına ilişkin soruya, cevap olarak geçmişte kredilerin geri alınmadığını bugün ise yüksek faizliye alındığını söylüyor. "Şirketlerin batması"nı da buna bağıyor. Kahveci, işçi, memur ve emeklilerin durumunda iyileşme olduğunu belirterek, asgari ücretle, sözde dört katlı ev dikmenin "sırları"nı anlatıyor ve "pazar

sohbeti"ne "İnci"leriyle devam ediyor.

Ne var ki Kahveci'nin tüm kaçamak ve saptırmalarına rağmen, rüşvet ve yolsuzluğun verdiği boyut "sohbet"in her yerinde anlaşılıyor. Korkut Özal ve Ekrem Pakdemirli'nin büyük mal varlıklarının nedenlerinin açıklanması" çerçevesinde verilen "çalışkanlık" ve "kafasını geliştirme" fetvasından da neyin kastedilmek istendiği açıklığa kavuşturulabilir.

Her türlü rüşvet, yolsuzluk ve namussuzluğun "işbirlikçilik", "çalışkanlık" ve "kafasını geliştirme" olarak değerlendirildiği günümüz koşullarında, "zehirli hafiyesi"nin söyledikleri değerler dirildiğinde neyin kastedildiği ortada. Korkut Özal, Arap sermayesiyle içiçe "dolar kralı" olduysa; eski "bakanlarüstü müsteşar", son altı yılda karını 56 kat artıran Atilla Yurtcu ile ortaklıklar sayesinde milyarlarla oynuyorsa, bu, halklarımızın anladığı ve bildiği çalışkanlık ve namusluluk sonucu olmadı. Bu, açıkçası, Kahveci'nin "çalışkanlık ve namusluluk" olarak lanse

ERZURUM :

Görünen Köy Klavuz İstemez

Özal Erzurum'da da umduğunu bulamadı. Son günlerde sık sık "yuhatmalarla, protestolarla karşılaşan Özal 20 Ekim 1986 günü Erzurum'da konuşurken bir yandan burjuva muhalefete sataştı öte yandan da halka yönelik boş vaatlerde bulundu; yalan ve demagojiye başvurdu.

Halkın "fabrika isteriz" şeklinde slogan atmasına verdiği cevapta, Özal; "bana itimat edin. Erzurum'da bir şey yapacağım, ama akıllıca. Çünkü bu işleri iyi bilirim, iyi bildiğimi siz de bilirsiniz. Dünya da bilir. Yani fabrika yapmak, memleket ekonomisini kalkandırmak, bunları iyi bilirim" dedi.

Daha seçimlerden hemen sonra yapım çalışmaları durdurulan Erzurum-Bingöl karayolunun, "yanık hikayesi" güncelliğini korurken "iki yıl içinde açılıca bir tesise" başlanacağını söylemesi esasında yeni bir kandırmacadır. Eğer erken seçime gidilmezse, iki yıl sonrasının 1988 seçimleri düşünüldüğünde bir başta iki kuş vurulmadı isteniyor. Bi-

rincisi hâktâ yeni bir beklenti oluşturmak, ikincisi de göstermelik olacağı kuşku götürmez "yatırım" seçimlere denk getirmek.

Çünkü görünen köy klavuz istemez. Ülkemizde ancak askerî üşler konulur, yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynaklarının kolaylıkla metropole taşınması için yatırımlar yapılır. Yoksa işsizlik, açlık, yoksulluk dün olduğu gibi bugün de sömürgeçleri ilgilendirmiyor. Bunu Özal da, "sağır sütan" da biliyor.

Özal'ın "iyi becerdiği" şeyler de vardır kuşkusuz. Kürdistan'ın tüm zenginlikleri nasıl sömürüldü, Türkiye ve Kürdistan toprakları nasıl Dünya Bankasına ipotek ettirildi, yerli ve uluslararası tekelere nasıl pazarlandırıldı vb. gibi...

Özal hiç bübürlenmesin ve "kendini öven aptaldır" özdeyişini kulağına küpe yapsın. Ötesini halkımızın iftusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesi gösterecektir.

ettiği rüşvet, yolsuzluk ve aşırı sömürü sonucu gerçekleşti. Önekleri çoğaltmak mümkündür.

Bunun ötesi (yani asgari ücret le dört katlı ev dikmek) "hikaye dir. Bilindiği gibi, bu türden "hikaye"leri sömürgeci Türk tekelci burjuvazisi yıllardır halklarımıza şırınga etmek istiyor. Zaten bu nedenle değildir ki tekelci sermayenin kodamanlarından V. Koç ve H. Ömer Sabancı'nın "sıfır"dan başlayarak "çalışkanlık" ve "kafalarını geliştirmek" suretiyle bugünkü düzeye ulaştıkları, temcit pilavı gibi iştilip iştilip piyasaya sürülüyor. Sanki halklarımızın ezici çoğunluğu çalışkan olmadığı, kafasını geliştirmemiş için yoksul kalmış.

Asgari ücretin marifetini geniş yığınlar çok iyi biliyor. Asgari ücretlinin aldığı ücretle karını bile doyuramadığı açıkken, dört katlı evlere sahip olması, milyonlarla oynaması mümkün değil. Bu nedenle "zehirli hafiyesi"nin "geçim sırları" halklarımız için geçerli değil. Çünkü o "ayrı bir dil"le konuşuyor.

22 Ekim 1986
REZAN KURDI

İZMİR :

Masaların "Kulakları" Var

Konuşanların başkalarının duyulmamasına özen gösterildiğinde, sürekli akılda tutulan ve belli bir kuskuyu ifade eden bir söz vardır: "Yerin kulağı var". Bir söz hiç beklenmedik biçimde başkalarına duyulduğunda genellikle aynı söz söylenir.

Rejimden yana olmayan herkesin duruma göre farklı derecelerde de olsa "sakıncalı" görüldüğü koşullarda ise "yerin kulağı var" sözü daha anlam kazanır. Çünkü karşıda teksesliliği isteyen ve herkesin nabzını elinde tutmayı amaçlayan bir devlet var. Zaten bu nedenle deyimdir ki yatak odalarına kadar ses dinleme aygıtlarının konulduğu yasadı dünyamızda.

Benzer bir olay geçenlerde İzmir'de yaşandı. Ege Üniversitesi'ne bağlı Tıp Fakültesi Öğrenci Derneği'nin Yurtlar Komisyonu, 10 Ekim 1986 günü dernek binasında toplantı yaparken "yerin kulağı"nın kendilerini dinlediğinden habersizdi. Ta ki derneğe gelen bir öğrencinin radyonun FM kanalını dinlerken yurtlar ve dernekle ilgili konuşmaları radyodan duymasına kadar. Söz konusu konuşmalar halen sürmekte olan toplantıya ilişkindi. Öğrenciler bunun üzerine dernek binasında arama yaptılar ve sonunda çalışma masasının altına yerleştirilmiş bir dinleme aygıtını buldular. Öğrenciler radyodan aldıkları ses kaydını İzmir Barosu'na verdiler ve çağırıldıkları gazetecilere ses dinleme aygıtının fotoğrafını çektiler.

Dernek yöneticileri dernek binasının kilitlendiğini değiştirdiler. 11 Ekim günü diğer gazetelere haber verip dernek binasını açtıklarında dinleme aygıtının yerinde olmadığını tespit ettiler. Olay dernek yöneticileri tarafından, 12 Ekim günü SHP genel Başkanı İnönü'ye de anlatıldı. İnönü olayı parlamentoda gündeme getireceklerini söyledi.

Görüldüğü gibi "yerin kulağı" biçim değiştirebiliyor; ama amaç değişmiyor: Konuşanları duymak. Bu bazen bir ajan, muhbir veya işbirlikçi aracılığıyla ba-

zende değişik yerlere yerleştirilen dinleme aygıtlarıyla sağlanır. İzmir'de "kulak"lar masanın altında; başka yerlerde daha değişik yerlerde olabiliyor.

Nerede olursa olsun, İzmir'de ortaya çıkan dinleme aygıtının tesadüfî olmadığı ve faşist diktatörlüğün bilincil politikasının bir sonucu olduğudur. Faşist diktatörlük kendi yasaları çerçevesinde kurulan derneklere de tahammül etmediğini, en ufak bir ha-

Gecekondulara Ölüm Yalılara Af

"Gecekondu yapmak idam cezasını gerektirecek bir suçtur. Gecekondu yapan babayı Allah böyle cezalandırmıştır". 21 Ekim 1986 günü evleri başlarına yıkılan Abdulbaki Uludağ'ın ailesi, katledilen iki çocuğunun ardından ağıt yakarken ANAP parlamenterî Rezzan Şahinkaya işte böyle diyordu. Bayındırlık Bakanı Gıray, hem olaydan sonra yaptığı açıklamada, hem de 23 Ekim'de TV'de yaptığı konuşmada "yıkım kanuna uygundur" dedi. Hatta TV'deki konuşmada gecekonduyunun sağlam olmadığını söyleyerek bunun da olayda rol oynadığını ima etti. Özal "gecekondu yıkılmasın diye çocukları içeri koymuşlar" diyerek yıkımı dolaylı savundu.

Açıkta ki olayın sorumlusu ANAP'ın elindeki Cankaya Belediyesi ve arkasındaki hükümettir. İnsana önem vermeyen, gerektiğinde kanun savunucusu, gerektiğinde her türlü kanunu ayaklar altına alan anlayış, gecekondu cinayetinin sorumlusudur. Burjuva muhalefet partilerinden sendikalara, derneklere tek tek insanlara varan tepki ve öfke dalgasının büyümesi sonucu yakalanan iki yıkım işçisi mal edilemez. Evet onlar da içerde insan olduğunu bile bile yıkıma giriştikleri için suçlandılar; ama esas suçlular yıkım kararı alanlar, dozerleri gönderenlerin, kendilerini in-

reketlenmeden ne denli korkutmuşunu dün çıkardığı sudan havadan bahanelere, bugün de dinleme aygıtı vb. yollara gösteriyor. Ve en önemlisi bu türden uygulamaların salt öğrenci gençliğe karşı kullanılmadıklarıdır. Uygulamaların genel olduğu açık seçiktir.

Ne var ki hiç bir uygulama gelişen toplumsal muhalefeti engelleyemeyecek. Gelişmeler daha duyarlı ve titiz davranmayı gerektiriyor ama bu hiç bir biçimde tedirginlik ve ürkeklik yaratmamalıdır.

sanlarımızın canı pahasına sınırsız yetkili sananlardır.

Holdingçilerin, Mafya babalarının Boğaz'daki yalılarında ardarda af çıkarılırken yoksulun gecekonduyu içerdeki insanlarla birlikte yerle bir ediyor. Hayali ihracatçılara, kaçakçılara af çıkarılıp vurguncuların kasesine milyonlarca lira akıtılırken "gariban"ın gecekondu başına yıkılıyor. Bunun hesabını ergeç soracağız, sorulmalıdır. Bunun da yolu "gecekonduya ölüm yalılara af" diyen faşist diktatörlüğü biran evvel yıkmaktır. Gecekondu, içinde oturanın olmalıdır; gecekondulara gerekli her türlü altyapı hizmeti götürülmelidir.

Halbuki Ankara Dikmen'e bağlı Mürsel Mahallesi'nde oturan Uludağ ailesine ait gecekonduyunun yıkıtılması olayı hangi açıdan alınırsa alınsın tamamen bir cinayettir. Gecekonduyun, Tapu Sicil Muhafızlığından alınan 18 Nisan 1985 tarih ve 16074 numaralı tapu tahsis belgesi vardı. Gecekonduyunun sahibinden istenen 200 bin liralık rüşvet verilmediği için gecekondu yıkıldı. İçerde insan olduğu bilinmesine rağmen yıkım gerçekleştirildi.

PEŞENGİ OKU - OKUT,
YAZI VE HABERLE
GÜCLENİR

Yalan ve Demagoji Babaları

Reagan yönetiminin Libya ve Kaddafi ile ilgili olarak "yanlış haber yayma programı" uyguladığının ortaya çıkması, yeni bir gelişme olmamakla birlikte yalan ve demagojilerin kaynakları konusunda tartışmalara yolaçtı.

ABD Dışişler Bakanlığı'nın sözcülerinden Bernard Kalb'in istifasının ardından başta Amerika basın-yayın organları olmak üzere uluslararası basın tekelleri de "yanlış haber yayma programı"na ilişkin görüşlerini açıkladılar ve kimi eleştirilerini yaptılar. Benzeri uygulamaların Viyetnam, Kamboçya, Kuba ve benzeri ülkelere karşı da ayyuka çıktığı hatırlardadır. Kandırıldıklarını söyleyen basın-yayın organları o dönemde de benzeri şeyler söylemişlerdi.

Fakat işin esasına bakıldığında sorun ABD hükümetleriyle sınırlı değil. Yalan ve demagoji, emperyalist-kapitalist ülkelerin, emperyalist basın tekellerinin belirgin özelliklerinden biridir. Faşist diktatörlüklerde,gerici, saldırgan hükümetlerin işbaşında olduğu ülkelere yalan ve demagojiler a labildiğine artar. Bu tür yönetimler ülke-içi veya dışındaki saldırganlıklarını bu yollarla savunmaya, gerekçelendirmeye çalışırlar. Afganistan, Kamboçya, Angola, Mozambik gibi ülkelerin gerçekliğinin çarpıtılarak sürekli karşı-devrimci çetelerin desteklenmesi; anti-komünist, anti-Sovyet demagojilerin boyutlandırılması emperyalist-kapitalist ülkelerin denetimindeki basın-yayın organlarının gündemlerinden birisidir. Kendi halklarının insani duygularını sömürme için, Endonezya'da çekilen resimlerin Vietnama maledilmesinden fotomontaj ve hayali heberlere kadar varan yollara başvurulması emperyalist-kapitalist ülkelerde olağan olaylar haline gelmiştir.

Emperyalist tekellerin bu yöndeki çalışmaları kitlelerin yanlış amaçlar doğrultusunda koşullandırılmalarında büyük rol oynuyor.

Türkiye'deki faşist diktatörlüğün yalan ve demagojilerini, hayali "Sovyet tehdidi"; burjuva

basın-yayın organlarında komünist, devrimci demokrat ve anti-faşist parti ve örgütlere yönelik yalan, demagoji ve karalama kampanyaları, sözünü ettığımız gerçekliğin Türkiye ve Kürdistan'daki yansıması değil midir? Partimiz ve Sol Birlik'in diğer partileri, Kürdistan'ın diğer parçalarındaki parti ve örgütler az mı iftira ve karalamalara maruz kaldılar? Aslı-astarı olmayan nice hayali olay sürmanşetten verildi, veriliyor.

Burjuva hükümetler tarihsel gerçeklerin saptırılması, ve tamamiyle tersyüz edilmesinde de yalan ve demagojilere başvu-

ruyorlar. Aşırılık dereceleri değişebilir ama mantık değişmiyor. Türkiye'de okul kitaplarındaki yalan ve demagojilerin, iftira ve karalamaların haddi hesabı yoktur.

Tüm bunlardan da anlaşıldığı üzere yalan ve demagojilerin, iftira ve karalamaların kaynağı sümürü düzenidir. Ve bu düzenin sürdürülmesi amacıdır. ABD ve güldürümdeki diktatörlüklerin en bariz örnekleri teşkil ediyor olmaları genel sonucu varmayı engelleyemiyor. ABD'deki son "skandal" da böylesine geniş bir perspektiften bakmak gerekiyore

Halkımızın Duyarlılığının Somut Bir İfadesi

Emperyalizm ve bölgedeki jandarmaları, Ortadoğu'daki güçler dengesinin sosyalizm ve anti-emperyalist ulusal kurtuluşçu güçler lehine ağır baskısını engellemek için Ortadoğu'yu sürekli "kaynayan bir kazan" durumu getirip müdahaleye hazır ortamlar oluşturmaktadır. Özellikle Afganistan Demokratik Devrimi ve İran Sahliği'nin yıkılmasıyla ABD ve diğer emperyalist güçler, bölge jandarmalığı rolünü Türkiye'ye yükleyerek Türkiye'yi bölgedeki devrimci demokratik ve anti-emperyalist hareketleri boğazlamak için askersel depo halindeki bir sıçrama tahtası olarak daha fazla kullanmaya başladılar. ABD'nin Lübnan'ı bombalamak için İncirlik Üssü'nden yararlanması ve sömürgeci faşist Türk Ordusu'nun Irak ve İran Kürdistanı'nı bombalamasını buna örnek olarak gösterebiliriz.

Faşist cunta her ne kadar "terörüstler"i cezalandırmak için Irak ve -resmi olarak açıklanmasına rağmen İran Kürdistanı'na saldırı düzenlediğini ve "bö-lücülerin" kamplarını bombaladıktan sonra askerlerinin tekrar geri döndüklerini ileri sürdüysede kimsesi inandıramamıştır.

Nitekim sömürgeci faşist Türk Ordusu'nun Irak Kürdistanı'na son saldırısıyla birlikte tüm Kürdistan'da bu konu evde, işte, kahvede hareketli bir biçimde tartışılır olmuş. Bu konuyla ilgili gelişmeler en yakın şekilde izlenmiş ve halkımızı bu konu etrafında dayanışma duyguları içine daha fazla sokmuştur. Gazetelerde konuyla ilgili dünya kamuoyunun açıklamaları dikkatle izlenmiş ve örneğin bu konuda doğru bir tavır takınan Kaddafi halkımız tarafından alkışlanırken, tersi tavır alanlar lanetlenmiştir. Bu, halkımızın olaya karşı duyarlılığının somut bir ifadesidir. Çünkü halkımız, operasyon özünde Irak Kürdistanı'nda yükselen ulusal kurtuluş hareketinin baltalanmasına yönelik bir saldırı olduğunun bilincindedir.

— Emperyalizmin ve Onun İşbirlikçilerinin Sanayoları Halkımızın Ulusal Kurtuluş Savaşımını Engellemeyecektir!

Seyid XALID
Safak GENÇLİK
15.9.1986

SİVEREK:

Yeni Tehlikelere Dikkat!

Özellikle ülkemizin kırsal alanında teslimiyet ve ihaneti dayatmak ve giderek yaygınlaştırmak için oluşturulan "köy korucuları" ağı genişletiliyor.

Çalışmalar, önceden oluşturulan yörelerde tüm hızıyla sürerken ülkemizin diğer yörelerinde de yeni oluşumlara gidiliyor, "köy korucuları"nın yeni oluşturulmaya başlandığı yörelerimizde, hem ulusal demokratik potansiyelin hem de aşiretlerarası çelişkilerin yoğun olduğu Siverek ilçesi geliyor.

Belli bir süre önce köy muhtarlarına gönderilen resmi yazıyla başlatılan uygulamalar son dönemlerde hızlandırılıyor. Bazı aşiretler daha fazla silah ve imkan elde etme yarışları içinde. "Köy korucuları" aracılığıyla, teslimiyet ve ihaneti yaygınlaştırmanın yanında aşiretlerarası çelişkilerin ve keyfi uygulamaların da körüklenmek istendiği, uygulamasına önceden başlatılan yörelerde yaşananlarla açıkça görülmektedir.

Çatak ve Eruh'un bazı köyle-

rinde yapılan keyfi uygulamalar, diğer yörelerde boyutlanan aşiret ve allelerarası çelişki ve sürüşmeler hatırlardadır. Bu gelişmeleri belli yönleriyle burjuva gazeteleri bile yazdılar. Aynı yönde gelişmelerin Siverek'te de yaşanacağı açıktı. Nitekim uygulama başlar başlamaz gözüğü de verilmeye başlandı. Kendilerine verilen G-1 silahlarıyla şehre inen "köy korucuları" adeta boy gösterisinde bulunuyorlar.

Öte yandan kırsal alanda yaşanan bir olay, diğer yörelerdeki gelişmelerle büyük benzerlikler taşıyor. Olay şöyle geliyor: Siverek'e bağlı bir köyde, allevi çelişkiler nedeniyle 5-6 silahlı kişi bir evi basıyor. Çelişkiler büyüme yönünde seyrederken 6 Kasım 1983 göstermelik seçimlerinde MDP'nin Urfa bölgesi 3. sıra adayı olan İhsan Kazo araya giriyor. Söz konusu köy baskını Apocuların yaptığını bildirip, silah istemeyi öneriyor. Ve tam da böyle oluyor. Allevi çelişkiler nedeniyle yapılan köy baskını "Apocular yaptı" diye ihbar ediliyor, akabinde ölümler gerçekleşir "önlem" diye önemli miktarda silah veriyorlar.

Tüm bunlar da gösteriyor ki Siverek'te yıllardır oynanan oyunlara; süren aşiretlerarası çelişkilere; komünistlere, devrimcilere ve yurtseverlere yönelik pervasız baskılara "köy korucuları" uygulamasıyla yenileri eklenecek ve ulusal demokratik potansiyel sindirilmeye çalışılacak.

Bu nedenle sömürgeci faşist diktatörlüğün ve yerli işbirlikçilerin gerçek yüzlerini, düşmanca planlarını açığa çıkaralım.

Bir Peşeng Okuyucusu

DÜZELTME:

Geçen sayımızın "İşkence Serbest Haber Vermek Yasak" başlıklı yazının 4. paragraf 7. satırında bir dizgi hatası olmuştur. Söz konusu satırın "olduğunu gösterdi" ibaresi yerine "olduğunu bir kez daha gösterdi" ibaresi geçerlidir.

Düzeltilen, tüm okuyucularımızdan özür dileriz.

Peşeng Redaksiyonu.

BİNGÖL :

"Garip" Kıyafetli Polisler

Kürdistan'da provakasyonların ve hedef şaşırtma çabalarının ardı arası gelmiyor. Bir taraftan asker ve polisler aracılığıyla ilan edilmiş bir savaş halli sürdürülürken diğer yandan da bu imha savaşına haklı gerekçeler göstermek için bizzat devlet eliyle provakasyonlar, hedef şaşırtma eylemleri tezgahtarlar.

Aşiretler, düşmanlarını "bölücü" diye ihbar ediyor; aşiretlerarası düşmanlıklar nedeniyle öldürülenlerin de "siyasi" nedenlerle öldürüldüğü havası verilerek isteniyor. "Köy korucuları", şahsi ve allevi nedenlerle öldürdükleri insanları "bölücü" diye sömürgecilere bildirirken, yine benzeri nedenlerle öldürülen "köy korucuları" veya muhtarların da "bölücüler" tarafından öldürüldükleri ilan ediliyor. Bu türden birkaç olay gazetelere, hatta bir parlamentoya bile yansdı.

İşte tüm bu sinsi plan ve amaçların birer parçaları olarak "garip" kıyafetli polis grupları, özellikle Hakkari, Sirt, Mardin, Tunceli ve Bingöl'ün bazı yörelerinde cirit atıyorlar.

"Garip" kıyafetli böylesi gruplardan birine, geçenlerde, Bingöl'e bağlı bir köyde rastlandı. Ellerinde klasınkof marka silah bulunan, saç sakalı birbirine ka-

rışmış 5 kişi köye gelip bir süre sonra gittiklerinde sözkonusu şahıslardan kuşku duyan biri, köylülerden bu 5 kişilik grubun kimlerden olduğunu soruyor. Köylüler, gelenlerin polis olduğunu, tanınmadıkları köylere gidip "devrimcilik" adına yardım istediklerini, şayet bir alle yardımında bulunursa; akabinde o allenin karakola götürülüp "bölücülere yardım" adı altında insanlık dışı uygulamalara maruz bırakıldığını söylüyorlar.

Görüldüğü gibi Evren-Özal çetesi, halkımıza karşı her yolu deneyerek amaçlarına varmak istiyor.

Her ne kadar, sömürgeci burjuvazi, halkımızın ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesini durduramazsa da; eğer oynanan oyun ve provakasyonların önü alınmazsa, Kürdistan semalarında gezen kara bulutlar dağıtılmazsa veya en azından tüm bunların bilincinde olarak önlemler alınmazsa zarar ve kayıplarımız artar; düşman geçici bazı başarılar elde edebilir. Bu açıdan soruna yaklaşarak faşist diktatörlüğün Kürdistan'da oluşturmak istediği "sis perdesi" tüm ulusal demokratik güçlerin birlik ve mücadelesiyle yırtılmalıdır.

AHMET

Entrikalar Boşa Çıkarılacaktır

12 Eylül darbesinden günümüze kadar faşist iktidarın Kürdistan köylerinde estirdiği devlet terörü, zulüm ve zorbalığı hepimiz biliyoruz.

Yine bildiğimiz gibi Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin belli bir boyuta eriştiği dönemlerde, Türk sömürgecilerinin sahneye

koyduğu ulusal kurtuluş mücadelesini "kendî içinden vurma", "ağacın kurdu kendinden" misali oyunlar, entrikalar, tezgahlanan kanlı olaylar süregelmiştir. Bu entrikalardan biri de "köy koruculuğu" adı altında kurtuluş hareketini arkadan hançerlemeyi hedefleyen taktiktir. Sarf-

edilen bütün çabalar, ulusal demokratik hareketli yoketmeye, eritmeye yöneliktir.

Aynı politika Koçgiri, Seyh Saltı, Ağrı, Dersim vb. gibi ulusal ayaklanmaların peşpepe bastırılmasında da kullanıldı; kanlı, ateşli barbarlık örnekleri sergendi. Bugün de bu politika en acımasız şekliyle sürdürülüyor. 1960'ta yürürlükten kaldırılan "köy korucuları" yasası 1983'te tekrar yürürlüğe konuldu.

Sözkonusu yasanın uygulanabilmesi için ailesel, aşiretsel çelişkilerden yararlanmaya çalışan sömürgeci güçler; yoksul Kürt köylülerine "hizmet" karşılığı maaş bağlamayı öneriyor, onları paralı asker konumuna düşürmeye çalışıyorlar. Buna karşılık yoksul Kürt köylüleri, tüm "cazibiyete" sırt çeviriyor, açığı pahasına dahi olsa bu onursuz hizmete pek rağmet etmiyor. "Cazibiyet" in yarar getirmediği yerlerde zora baş vurularak köylülerin bu hizmeti kabul etmesi sağlanmaya çalışılıyor.

Köylerimiz, sömürgeciler ve işbirlikçilerinin çıkarı uğruna kıstafalara dönüştürülüyor. "Kürdü Kürd'e kırdırt" senaryosunun uygulanabilmesi için her köyden belirli sayıda "korucu" nun seçilmesi yetmiyormuş, gibi her korucuya, "yardımcı olması" için iki kişi görevlendiriliyor. Bu iki kişi köy korucusunun koruyucusudur. Böylece üçer kişilik gruplar oluşturuluyor; köyler, emir-komuta zincirine bağlı askerî kıstafalara dönüştürülüyorlar.

Diğer yandan, tüm çabalara rağmen gönüllü(!) "köy korucuları"nın seçilemediği köylerde —Mardin merkezine bağlı "Ahmetli", "Büyük Kardeş" ve "Küçük Kardeş" köylerinde olduğu gibi— köylüler meydanlarda toplanarak toplu iskençeden geçirilip zorla "köy korucuları" ve bu korucuların koruyucuları seçiliyor.

Ama her şeye rağmen sömürgeci faşist diktatörlüğün Kürdistan köylerini kıstafa dönüştürme politikası da gelişen ulusal demokratik halk devrimi mücadelemizi durduramayacak, sonucunda kalacaktır. Entrikalar boşa çıkarılacaktır.

Baskılar Onurlu Savaşımızı Durduramaz

Yıllardır halkımız üzerinde uygulanan sindirme ve yoketme politikası, 12 Eylül darbesiyle birlikte daha da arttırılarak sürdürülüyor. Ülkemizin her köşesinde işkencehaneler kurdurulup binlerce yoksul insanımız bu mekanizmadan geçirildi. Bunların bir kısmı katledilirken yine binlercesi sakat bırakıldı. Tutuklananlar ise bu kez cezaevlerinde sistemli bir işkenceye tabi tutulup sindirilmek yokedilmek istendi, isteniyor. Özellikle son olaylardan sonra ülkemiz adeta yeniden işgal edildi; bir bütün olarak köylüler meydanlarda toplatılıp; hasta, yaşlı, çocuk, kadın ayırımı yapılmaksızın işkencelerden geçirildi. Bir çoğu soruşturmalara tabi tutulmak üzere Diyarbakır, Silvan, Mardin, Ş. Urfa, Elazığ, Hakkari, Uludere, Şenyurt, Yüksekova vs. gibi işkence yuvalarına götürülüp insanlık dışı uygulamalara maruz kaldılar. Ekinler, hayvan yemleri yakılmakta, insanlarımız göçe zorlanmaktadır.

Uzun bir zamandan beri bu kez insanları, tek tek günlerce açık takip altında tedirgin edip yıldırma ve pasifleştirerek çalışmalarından alıkoyma yollarına gidiyorlar. Özellikle infaz yasa-sından sonra bu yöntemle daha da hız verdiler. İçerden yeni çıkan herkes için düzenli raporlar tutuyorlar. Birçok insanı defalar ca alıp kendileriyle çalışmaları

İçin tehdit ediyorlar. Bazı sorular sorup sürekli bir takip altında olduklarını belirtip yıldırma çalışıyorlar. Bazen de tehditle bazı insanlara bir takım kağıtlar imzalatıyorlar. Bu kağıtlar da kendi hesaplarına muhbirlik yapıldığını belirten belgelerdir. Bazılarını bölgeyi terkedip gitmelerini, aksi halde sürekli gözaltına alınıp rahatsız edileceklerini belirtiyorlar. Bazılarında da "Bizim istihbaratta çalışan polisler olduğumuzu artık herkes biliyor, bizimle çalışmazsan hergün caddede seninle gezer, kahvede yanına gelip otururuz. Seni bizimle görenler, senin de bizimle çalıştığını sanırlar. Bu da senin prestijini sarsar, toplumdan tecrit olursun. Artık herkes sana şüpheyle bakar" deyip; bir geçiği dile getiriyorlar: Halkımızın onlara duyduğu nefret ve kinini...

Dünyadaki mazlum halkların verdiği savaşımın defalarca göstermiştir ki hiç bir baskıcı yöntem, halkların bağımsızlık ve demokrasi için verdikleri savaşımı durduramaz. Yıllardır halkımız üzerinde uygulanan bu baskı mekanizmaları da haklı ve onurlu mücadelemizi durdurmadı, durdurmayacak. Bütün insanlık, insanlık onurunun zaferine ülkemizde de tanık olacaktır.

10.9.1986
A.CAN

15.9.1986
S.XALID—Ş.GENÇLİK